

De schijnwerper op Jozef

Pastor Don Hosfeld

De herinnering aan de geboorte van Christus roept vaak gedachten op aan wijze mannen die geleid worden door een heldere ster, blatende schapen, herders die de wacht houden, zingende engelen en Maria die in een stal bevalt. Er is er echter één die heel weinig aandacht lijkt te krijgen, en dat is Jozef, de “aardse” vader van Jezus.

Je zou waarschijnlijk meer in de schijnwerpers staan in een kerstspel waarin Herodes de Grote wordt gespeeld in plaats van Jozef, en de gebeurtenissen van Herodes en de Wijzen vonden niet eens plaats ten tijde van Jezus' geboorte. En terwijl sommigen Maria tot een gebedsobject hebben gemaakt, wordt Jozef terzijde geschoven en naar een relatieve onbekendheid verwezen. Hoewel er geen opgetekende woorden van Jozef in de Schrift staan, zijn er nuttige en toepasbare dingen die we kunnen leren van deze man die ongetwijfeld een belangrijke rol speelde in het leven van Christus en Zijn geboorte.

DE HEER KENT DE ZIJNEN

Misschien is de eerste les die we van Jozef kunnen leren en waarden van een leven dat is afgezonderd voor de doeleinden van Christus, en niet de bewondering en erkenning van mensen moet nastreven.

Geen erkenning krijgen voor de dingen die we doen, kan één van de moeilijkste lessen zijn die mensen moeten ervaren. Mensen zijn gewend om erkend te worden voor wat ze doen. De meesten geven zelfs de voorkeur aan een op verdienste gebaseerde benadering van het leven. Op jonge leeftijd leren we dat wanneer we voor volwassenen staan en zingen in een kinderkoor, we worden toegejuicht. Wanneer we naar school gaan en goed presteren in onze studies, ontvangen we lofbetuigingen. Wanneer iemand elke dag op het werk verschijnt en zijn werk goed doet, verwacht hij meestal erkenning voor zijn inspanning.

Maar God dienen om gezien of geprezen te worden onder de mensen brengt geen eeuwige erkenning en beloningen. De hele mensheid zou God moeten dienen, simpelweg omdat Hij het waard is en uit eeuwige dank voor wat Hij al aan ieder van ons heeft gegeven. Doen we dingen voor Zijn glorie of om glorie voor onszelf te ontvangen? Waarom we doen wat we doen, is net zo belangrijk als wat we doen, en dat is altijd zo geweest.

Onder de Wet

“Matth. 6:1-4: 1 Hebt acht, dat gij uw aalmoes niet doet voor de mensen, om van hen gezien te worden; anders zo hebt gij geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is.2 Wanneer gij dan aalmoes doet, zo laat voor u niet trompetten, gelijk de geveinsden in de synagogen en op de straten doen, opdat zij van de mensen geëerd mogen worden. Voorwaar zeg Ik u: Zij hebben hun loon weg.3 Maar als gij aalmoes doet, zo laat uw linker hand niet weten, wat uw rechter doet;4 Opdat uw aalmoes in het verborgen zij; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, Die zal het u in het openbaar vergelden.

Aan de Kerk, het Lichaam van Christus, lezen wij:

“2 Kor. 6:4 en 9: Maar wij, als dienaars van God, maken onszelven in alles aangenaam, in vele verdraagzaamheid, in verdrukkingen, in noden, in benauwdheden,.....9 Als onbekenden, en nochtans bekend; als stervenden, en ziet, wij leven; als getuchtigd, en niet gedood;

Het Griekse woord voor "onbekend" betekent afwijzen, negeren of veronachtzamen. In alle eeuwen en tijden blijven veel dienaren van God onopgemerkt en zijn ze schijnbaar "onbekend". Maar we kunnen er zeker van zijn dat "de Heer hen kent die van Hem zijn", zie 2 Tim. 2:19. Een dienaar van God is misschien niet zo bekend bij de wereld, maar hij is bekend bij God.

*“2 Tim. 2:19: Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: **De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn**; en: Een iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.*

EEN RECHTVAARDIG MAN

“Matth. 1:18-19: 18 De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria, zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit den Heiligen Geest.19 Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde openbaarlijk te schande maken, was van wil haar heimelijk te verlaten.

De meesten kennen het verhaal, maar stel je eens voor dat je de situatie vanuit het perspectief van Jozef beleeft. We leren van Lukas dat, toen Maria van de engel Gabriël hoorde dat ze “een zoon zou baren”, ze “met spoed” vertrok om Elizabeth te bezoeken, zie Lukas1:39:

“En Maria, opgestaan zijnde in diezelfde dagen, reisde met haast naar het gebergte, in een stad van Juda;

Mattheüs vertelt ons dat, toen Jozef hoorde van haar zwangerschap, hij “van plan was haar heimelijk te verlaten”, zie Matth. 1:19, maar de engel verscheen hem in een droom. Hierna “nam Jozef zijn vrouw tot zich” (d.w.z. hij nam haar mee naar huis, zie Matth. 1:24). Maar aangezien Maria vertrok nadat ze het zelf had vernomen, kon Jozef haar niet in zijn huis hebben opgenomen totdat ze terugkwam. Dus Jozef wist hoogstwaarschijnlijk niet van Maria’s zwangerschap totdat ze terugkwam van Elizabeth.

“Matth. 1:19: Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde openbaarlijk te schande maken, was van wil haar heimelijk te verlaten.

“Matth. 1:24: Jozef dan, opgewekt zijnde van den slaap, deed, gelijk de engel des Heeren hem bevolen had, en heeft zijn vrouw tot zich genomen;

Om de situatie nog moeilijker te maken, zou de hele stad dit ook op hetzelfde moment hebben gehoord. Toen Maria terugkwam van haar reis, werd ze “zwanger bevonden”, zie opnieuw Matth. 1:18:

*“18 De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria, zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger **bevonden** uit den Heiligen Geest.*

Hetzelfde Griekse woord voor “**bevonden**” wordt gebruikt in Mattheüs 2:11 toen de Wijzen naar het huis kwamen en het jonge Kind “vonden”. Bij haar terugkeer was het duidelijk dat Maria zwanger was. Mensen konden het zien. De situatie met Maria en Jozef zou een spektakel zijn voor iedereen.

*“Matth. 2:11: En in het huis gekomen zijnde, **vonden** zij het Kindeken met Maria, Zijn moeder, en nedervallende hebben zij Hetzelve aangebeden; en hun schatten opgedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en wierook, en mirre.*

Hoe Jozef reageerde is een ander getuigenis van het karakter van deze man. Er staat: *"En alzo hij deze dingen in den zin had"*, Matth. 1:20. Jozef reageerde niet overhaast. Hoewel hij emotioneel zwaar getroffen moet zijn geweest, liet hij zijn emoties hem niet beheersen. Wij moeten ook "langzaam tot toorn" zijn, zie Spr. 14:29 en Jac. 1:19, en zaken zorgvuldig overwegen, zie Spr. 21:5. Er volgt meestal meer spijt na woorden die het beste onuitgesproken hadden kunnen blijven dan van woorden die onuitgesproken blijven.

"Spr. 14:29: De lankmoedige is groot van verstand; maar die haastig is van gemoed, verheft de dwaasheid"

"Jak. 1:19: Zo dan, mijn geliefde broeders, een iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te spreken, traag tot toorn;"

"Spr. 21:5: De gedachten des vlijtigen zijn alleen tot overschot; maar van een ieder, die haastig is, alleen tot gebrek."

Er worden in de Bijbel maar weinig mensen beschreven als rechtvaardig, zeven volgens mijn telling, en één van hen is Christus, zie Matth. 27:19:

"En als hij op den rechterstoel zat, zo heeft zijn huisvrouw tot hem gezonden, zeggende: Heb toch niet te doen met dien Rechtvaardige; want ik heb heden veel geleden in den droom om Zijnentwil."

Maar Jozef was een rechtvaardig man. Jozef was een eerlijk denkende man die zich inspande om zich te conformeren aan de voorschriften van de Wet, zie Luk. 1:6 en 2:25, en volgens de Wet had hij een proces kunnen uitschrijven, en had ze gestenigd kunnen worden, zie Deut. 22:23-24.

"Luk. 1:6: En zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk."

"Luk. 2:25: En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon; en deze mens was rechtvaardig en godvrezende; verwachtende de vertroosting Israëls, en de Heilige Geest was op hem."

"Deut. 22:23-24: 23 Wanneer er een jonge dochter zal zijn, die een maagd is, ondertrouwd aan een man, en een man haar in de stad zal gevonden, en bij haar gelegen hebben; 24 Zo zult gij ze beiden uitbrengen tot de poort derzelver stad, en gij zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven; de jonge dochter, ter oorzake, dat zij niet geroepen heeft in de stad, en den man, ter oorzake dat hij zijns naasten vrouw vernederd heeft; zo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen."

Maar Jozef worstelde met zichzelf. Hoewel hij zich ongetwijfeld boos, oneervol, beschaamd en verraden voelde dat al zijn plannen voor de toekomst in een oogwenk waren verdwenen, dacht Jozef na over wat hij moest doen. Een heethoofdige man had kunnen ontploffen, haar voor iedereen kunnen berispen en onmiddellijk om een proces kunnen vragen. Het beeld dat we van Jozef zien, is dat van een man die niet de wil had om Maria tot een publiek voorbeeld te maken dat voor de hele gemeenschap bespot en belachelijk gemaakt zou worden.

Het lijkt erop dat Jozef begreep wat Jezus later de Farizeeën zou vertellen om te leren: *"Maar gaat heen en leert wat het betekent: '.....Ik wil barmhartigheid, en niet offerande...'"*, Matth. 9:13. Deze hypocriete Farizeeën waren bereid om anderen genade te ontzeggen, terwijl ze het feit negeerden dat God hen genade gaf elke keer dat ze offers brachten voor hun zonden.

Jezus citeerde uit Hosea 6:6 toen God Israël berispte omdat ze zich op de letter van de wet concentreerden en de geest ervan negeerden, omdat het hart van de wet genade was. Zelfs vandaag

de dag mogen we niet vergeten dat genade en verlossing hand in hand gaan, zie Titus 3:5, en Gods genade is wat de Bedeling van Genade inluidde, zie Rom. 11:32.

“Hosea 6:6: Want Ik heb lust tot weldadigheid, en niet tot offer; en tot de kennis Gods, meer dan tot brandofferen.

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

“Rom. 11:32: Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

DE JUISTE MAN VOOR HET WERK

*“Matth. 1:20-21: 20 En alzo hij deze dingen in den zin had, ziet, de engel des Heeren verscheen hem in den droom, zeggende: Jozef, **gij zone Davids!** wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit den Heiligen Geest; 21 En zij zal een Zoon baren, **en gij zult Zijn naam heten JEZUS;** want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.*

Maria was ongetwijfeld een buitengewoon persoon die geloof en veerkracht toonde. God koos Maria uit om de moeder van onze Redder te zijn, en God maakt geen fouten in Zijn keuzes - Hij koos perfect. We moeten ook in gedachten houden dat God ook Jozef koos. Er was ook geen fout in Zijn selectie van hem.

Door Jozef te verwijzen als *“gij zone Davids”* wordt bevestigd dat hij een rol te spelen heeft en is opgenomen in de lijn van Christus. Opmerkelijk genoeg, als men de profetieën overweegt dat Christus uit het zaad van David zou komen, was Jozef ongetwijfeld de beoogde “aardse” vader die God al in gedachten had.

Van de vertaler: De Bijbel is duidelijk dat Jozef Jezus niet heeft verwekt, daarom wordt Jozef in dit artikel de “aardse” vader van Jezus genoemd, zie:

*“Lukas 2:33: En **Jozef en Zijn moeder** verwonderden zich over hetgeen van Hem gezegd werd.*

Toen de engel tegen Jozef zei: *“en gij zult Zijn naam heten JEZUS”*, Matth. 1:21, zien we dat hij niet als minder dan een vader voor Gods Zoon zal worden beschouwd. Hem zou elk recht en respect worden verleend dat elke andere vader in Israël ontving. Net als andere vaders die het voorrecht hadden om de naam van hun zoon bekend te maken tijdens de besnijdenisceremonie, zou Jozef ook die eer hebben.

Jezus: De naam boven alle namen, de naam waarvoor elke knie zich zal buigen en elke tong zal belijden, zowel op aarde als in de hemel. Hoewel toevertrouwd aan zowel Maria als Jozef, was het alleen aan Jozef aan wie God het voorrecht en de eer verleende om de priester te vertellen dat Zijn naam Jezus zou zijn.

“Matth. 1:24-25: 24 Jozef dan, opgewekt zijnde van den slaap, deed, gelijk de engel des Heeren hem bevolen had, en heeft zijn vrouw tot zich genomen; 25 En bekende haar niet, totdat zij dezen haar eerstgeboren Zoon gebaard had; en heette Zijn naam JEZUS.

Jozef is misschien wel de vergeten man van Kerstmis, die vaak in de schaduw staat van andere figuren. Maar in hem kunnen we de stille kracht en standvastigheid zien die alle mensen zouden moeten navolgen.

Jozef blijft een onbezongen held, een stille bewaker die de zware verantwoordelijkheid op zich nam zonder erkenning te zoeken. Alleen een nederige man die bereid is het oordeel en de spot van de maatschappij te verdragen en tegelijkertijd een pad vol onzekerheid te bewandelen, zou in deze situatie passen. Zijn daden zijn een voorbeeld van een karakter dat niet luidruchtig of opzichtig is, maar diepgaand in zijn eenvoud.

Joseph herinnert ons eraan dat ware kracht niet alleen in gedurfde uitspraken zit, maar ook in stille vastberadenheid en toewijding. Hij werd door zijn burenen belachelijk gemaakt, maar behield zijn integriteit, en koos geloof boven angst, terwijl de maatschappij hem gemakkelijk opzij had kunnen zetten.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl